

ת"פ 38171/10/13 - מדינת ישראל נגד עודי בן עבד אל רחמן אבו אלקיעאן

בית משפט השלום בבאר שבע

ב' ניסן תשע"ה
22 מרץ 2015

ת"פ 38171-10-13 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן

תיק חיצוני: 03440201311498

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות תביעות נגב - עו"ד חן יבין

נגד

הנאשם

עודי בן עבד אל רחמן אבו אלקיעאן

ע"י ב"כ עו"ד פאולה ברוש

גזר דין

רקע והשתלשלות ההליך

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין שתי עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, בניגוד לסעיף 413 וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; אחזקת כלי פריצה לרכב, בניגוד לסעיף 413 לאותו חוק; איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק.

עובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טעון, כי בתאריך 15.10.2013, סמוך לשעה 23:45, הגיע, ביחד עם בן משפחה, לרח' וינגייט בבאר שבע, כשהם מצוידים במברג ובחלק מצת לרכב ("פלאג"). באותו מעמד, התפרצו בצוואתא לרכב מסוג מיצובישי, מ.ר. 25-702-20, בכך שניפצו שמשת חלון אחורי במטרה לגנוב הרכב.

סמוך לאחר מכן, נגשו לרכב מסוג הונדה, מ.ר. 38-288-17, אשר חנה באותה חניה; התפרצו גם לרכב זה תוך ניפוץ שמשת החלון האחורי; כאשר אזעקת הרכב החלה לפעול, נמלטו מהמקום.

שוטרים שארבו במקום פתחו במרדף אחר הנאשם וחברו, תוך שצועקים להם "עצור, משטרה". במהלך המרדף, כאשר עלה בידי אחד השוטרים להתקרב לנאשם, הסתובב האחרון לעברו, תוך שמניף מברג לעבר גופו של השוטר, במטרה להפחידו.

בין הצדדים נקשר הסדר טעון, במסגרתו תוקן כתב האישום (אשר יחס לנאשם, בתחילה, גם עבירות נוספות של קשירת

קשר לפשע ונסיון לגניבת כלי הרכב הנ"ל), והנאשם נשלח לחקירת שירות המבחן למבוגרים.

הסדר הטעון לא כלל הסכמות ענשיות.

תסקיר וחוות דעת

שירות המבחן למבוגרים הגיש תסקיר בענינו של הנאשם. התסקיר מפרט נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 20 שנה, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאים שונים. בן למשפחה פוליגמית. אביו, בן 49 שנים, מובטל, נשוי לשלוש נשים, הצעירה שבהן בת 20 שנה, ולו 22 ילדים עד כה. שני ילדים נוספים נפטרו בעבר. חלק מהילדים סובלים ממחלות ומנכויות שונות. הנאשם אף הוא טען, כי סובל ממחלות ומבעיות בריאותיות שונות, הן בתחום בריאות הנפש והן בתחום הפיסי, כגון טנטון באזניים, רגישות לרעשים, חשד לאפילפסיה. יצוין כבר כעת, כי טענות אלה, שהיוו בין האדנים עליהם השתית שירות המבחן את מסקנותיו, לא בוססו כדבעי, וחלקן אף נשללו פוזיטיבית, כעולה מחוות דעת הפסיכיאטר המחוזי ומהמסמכים הרפואיים שהוגשו.

הנאשם מסר לשירות המבחן עובדות, שאין זכרן בא בכתב האישום המתוקן, כי אדם אחר, שפרטיו עלומים, נסע ברכב עמו ועם בן דודו, והוא ש"פיתה" אותם לפרוץ את כלי הרכב תמורת סך בן 100 ₪. לטענתו, חש מאוים על ידי השוטרים ולכן איים עליו באמצעות המברג. לטענתו, בשל ההסתבכות בעבירה ניתק הקשר עם המעורב הנוסף בפרשה, בן דודו.

טרם מעצרו עבד הנאשם, כשנה, כמלצר בבית מלון.

עו"ס המשפחה, שחוות דעתו הוגשה לשירות המבחן, התרשם, כי הנאשם בן לאב מסור, זכה לתמיכה ממשפחה מלוכדת, תומכת ועוזרת.

שירות המבחן התרשם, כי מצבו הבריאותי הרעוע של הנאשם (כפי שטען) משפיע באופן ניכר על תפקודו. יחד עם זאת, התרשם מיכולת טובה לתפקוד תקין, במסגרת משפחתית ותעסוקתית.

בנוגע לעבירות, ביטא הנאשם עמדה קרבנית, לפיה נגרר לסיטואציה שלא במתכוון.

הנאשם סירב להשתלב בטפול שהומלץ על ידי שירות המבחן במסגרת הלשכה לשירותים חברתיים ביישוב מגוריו, ולפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טפולית.

לנוכח העדר עבר פלילי וכן לאור הנתונים שמסר בנוגע לבריאותו, המליץ שירות המבחן להסתפק בענישה צופה פני עתיד וכן קנס כספי.

לבקשת ההגנה, ולאור טענות הנאשם בנוגע למצבו הנפשי, הופנה לבדיקת הפסיכיאטר המחוזי. הפסיכיאטר המחוזי התרשם מהנאשם כמי שהוא ללא עבר פסיכיאטרי; בעל חשיבה מאורגנת; ללא הפרעות בתפיסה; בוחן המציאות תקין; מבין את ההליך המשפטי; כשיר לעמוד לדין, מסוגל לשתף פעולה בהליך המשפטי ואחראי למעשיו. למעשה, לא התרשם מכל ליקוי או הפרעה בתחום בריאות הנפש.

ראיות לענין העונש

התביעה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה הגישה אסופת מסמכים רפואיים (נ/1). כעולה מהמסמכים הרפואיים, בתאריך 07.04.2011 הגיע לבקור מעקב בגין טענות על כאבי ראש וטנטון. נמצאה הגבלה בהטית העיניים כלפי מעלה. מסיכום מידע אמבולטורי בגין בקור מיום 04.05.2011 עולה, כי חש בלבול עקב מחסור בויטמין B1. הומלץ על המשך בירור. מסיכום מידע אמבולטורי בגין בקור מתאריך 06.05.2012 עולה, כי בעבר התלונן הנאשם, בעקבות תאונת דרכים שעבר, לטענתו, על כאבי ראש וטנטון באוזן שמאל, אך תופעות אלה חלפו. מצבו הקליני (בנוגע לעיניים) בשיפור מתמיד. בתאריך 19.11.2012 נבדק בגין הגבלה בתנועת העיניים. נקבע שוב, כי מצבו בשיפור מתמיד, והומלץ על המשך מעקב. בתאריך 15.10.2013 נבדק שוב בחדר המיון בגין תקיפה אלימה ("Assault"). לא אובחנו ממצאים ולא הומלץ על המשך טפול. סיכום המסמכים מלמד על חששות לבעיות נוירולוגיות שונות, ככל הנראה בהליכים הקשורים לאירוע תאונתי, אך למרבה הטוב, חששות אלה לא בוססו, כאבי הראש והטנטון שחש הנאשם עקב התאונה חלפו, ונותרה טענה בנוגע להגבלה מסוימת בתנועות העיניים, המצויה בשיפור קליני מתמיד.

טענות הצדדים

התביעה טוענת, כי מעשי פריצה וגניבה של כלי רכב מהווים "מכת מדינה", ויש בהם כדי לפגוע בתחושת הבטחון של האזרח ובאיכות חייו. כן משפיעים מעשים אלה על גובה פרמיות הביטוח. העבירות קלות לבצוע וקשות לגילוי. יש להלחם בהן מלחמת חרמה באמצעות ענישה מרתיעה. בנוסף, איום על שוטרים מהווה התנהגות נטולת מורא וחסרת רסן, ועל בית המשפט להגן על אוכפי החוק. העבירות בוצעו על ידי צוות בן שני אנשים, לאחר התארגנות, כלפי שני כלי רכב שונים. האירועים לא הושלמו בשל נסיבות שאינן קשורות בנאשמים. מצבו הרפואי של הנאשם אינו כצערקתה, בסך הכל המצב תקין. הנאשם משליך האחריות למעשיו על אחרים. התביעה עותרת להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה שלא תפחת מתשעה חדשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; קנס; פיצוי לנפגעי העבירה.

ההגנה מבקשת לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו באשמה; גילו הצעיר; נסיבותיו האישיות; אפשרויות השיקום. ההגנה הפנתה לגזר הדין בענינו של המעורב הנוסף בפרשה, שכתב האישום בענינו תוקן כך שיוחס לו עבירות של סיוע לפריצה לרכב בלבד, ונדון לששה חדשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. ההגנה בקשה להסתפק בענישה בדמות מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, או שעות שירות לתועלת הצבור.

בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה ופירט את נסיבותיו האישיות, כאב לשלושה ילדים הנדרש לפרנסם.

מתחם הענישה

צודקת התביעה, כי עבירות של פריצה לרכב תוך גניבתו, או במטרה לגנוב, הפכו נפוצות עד כדי מכת מדינה.

הטענות הנשמעות בזכות הקלה בעונש בגין עבירות אלה נובעות מראיה צרה של האירועים ושל משמעותם, בלא בחינת השלכות הרוחב; ויתכן אף מתפישה רומנטית משהו, שהתפתחה עקב צפיה בסדרות טלוויזיה ובסרטי קולנוע, שם נצפו צעירים נוטלים כלי רכב של אחרים במסגרת מעשי קונדס.

עוד נתקל בית המשפט, לא פעם, בטענות לפיהן פוצה בעליו של כלי רכב לאחר פריצתו או גניבתו על ידי חברת הביטוח, ומשכך - הלכה למעשה - לא נגרם לו נזק. גם טענה זו אינה מדויקת. אזרח שרכבו נפרץ או נגנב חש פגיעה בתחושת הבטחון שלו; מצוי, למשך תקופה בת מספר ימים עד מספר שבועות, באי-ודאות; נדרש לטרח רבה. גם אם מפוצה בגין הנזק לרכב, ישנם תמיד נזקים נלווים, כמו התרוצצות למציאת רכב חדש או לתיקון הנזקים אם נמצא הרכב הישן; שהות בלא רכב לתקופה מסוימת; שינוי בתכניות; התמודדות עם גופים ביורוקרטיים לצורך הגשת תלונה, ביטול רשיון הרכב; תביעת פוליסת הביטוח; חידוש תיעוד שאבד; התקנת מיגון ברכב חדש שנרכש - אם לא אותרה הגניבה; אבדן מטלטלין שונים שהיו ברכב, פעמים רבות בשווי ניכר; ועוד.

בנוסף, קיימת עליה מתמדת בעלות פרמיות הביטוח בגין כלי רכב, המגולגלת על הצבור כולו, בשל העליה בשכיחות העבירות.

אשר לתפישת עבירות אלה כמעשי קונדס, חשוב לציין, כי האידנא, אין כמעט בנמצא עבירות של פריצה לרכב וגניבתו, במסגרת הדימוי הרווח בסרטים ובסדרות הטלוויזיה. שכן, אם בעבר ניתן היה לפרוץ לרכב תוך הכנסת חפץ חד למנעול, ולהניעו תוך יצירת מגע בין שני חוטים, הרי בימים אלה, כלי הרכב ממוגנים, באופן סטנדרטי, בשורת הגנות כגון מערכת "אימוביליזר" המונעת הנעת הרכב בלא רכיב אלקטרוני מיוחד במפתח; מערכות אזעקה והשבתה של הרכב; קודן לניתוק הנעת הרכב; מערכות איתור המותקנות ברכב ומנתקות הנעתו מרחוק; ועוד. אדם מן הישוב, ולו בעל רקע טכנולוגי וכישורים בתחום האלקטרוניקה, לא יעלה בידו להניע רכב בלא המפתח וידעת הקוד המתאים, גם אם תנתן לו שהות בת שעות, ואף ימים, לצורך כך. בנסיבות אלה, הפכו עבירות מסוג זה לכאלה המתבצעות על ידי מקצוענים, שעיסוקם בכך, באים למקום מצוידים בכלים מתאימים, באביזרי מחשוב מיוחדים אשר תוכננו לנתק את מערכות המיגון, ומכאן גם - בהכרח המדובר בעבירות המבוצעות לאחר תכנון מוקדם, על מנת להצטייד באותם כלים.

בנוגע לעבירות שענינן פריצה לרכב, יש להבחין בין פריצה אקראית לצורך גניבת מטלטלין שהוצבו באופן בולט בתוך הרכב בלבד; לבין פריצה לרכב שמטרתה גניבת הרכב, כמו במקרה דנן, והיא בעלת מאפייני חומרה שאינם נופלים

מעבירת גניבת הרכב ממש, כאשר אף המחוקק ראה להעמיד בצדה עונש מירבי זהה לזה שנקבע לעבירת הגניבה (ראה סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, והשווה עם סעיף 413ב(א) לאותו חוק).

במקרה דנן, הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לכלי רכב בכוונה לגנבם.

מתחם הענישה בנוגע לעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב אותו, ראוי שיקבע בין המתחם שנקבע בגין עבירה של פריצה לרכב בלא כוונה לגנוב (אלא לפגוע בו או לגנוב מטלטלין שהושארו בו בלבד), לבין המתחם שנקבע בנוגע לעבירות של גניבת רכב ממש, או נסיון לגניבת רכב.

אשר למתחם הענישה בגין עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב מטלטלין מתוכו (ולא לגנוב את הרכב עצמו):

- בגזר הדין ת.פ. 25397-03-13 סקר חברי, כב' השופט ד. בן טולילה, את הפסיקה הרלבנטית באופן מקיף, וקבע מתחם ענישה שינוע בין מספר חדשי מאסר לריצוי בפועל, יתכן בדרך של עבודות שירות, ועד שנה מאסר בפועל, בגין כל עבירה מסוג זה. באותו מקרה, השית בית המשפט, בגין שבעה מקרים של פריצה לרכב, בהם ששה מקרים של גניבת מטלטלין מהרכב, מאסר בפועל בן 30 חדשים וענשים נלווים (חמישה חדשים מהתקופה הפעלת מאסר מותנה במצטבר);
- בפסק הדין ע.פ. 736-09-12 התקבל ערעור המדינה על קולת העונש בגין חמש עבירות של פריצה לרכב ו-3 עבירות של גניבת מטלטלין מתוכו. עונשו של הנאשם הוחמר ל-14 חודשי מאסר בפועל, תוך שערכאת הערעור מדגישה, כי אינה ממצה הדין עם המערער;
- בגזר הדין ת.פ. 20905-03-12 נגזרו על נאשם 36 חודשי מאסר בפועל בגין תשעה מקרים של התפרצויות לרכב;
- בגזר הדין ת.פ. 22913-03-12 נקבע מתחם הענישה בעבירות של התפרצות לרכב וניסיון גניבה של מטלטלין, בין ארבעה לעשרה חדשי מאסר.

אשר למתחם הענישה בגין עבירות של גניבת רכב, או נסיון לגניבת רכב: בשורה של פסקי דין נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 חדשי מאסר לשנתיים מאסר. ראו עפ"ג 5832-07-13; רע"פ 2011/10; עפ"ג 11136-02-13; עפ"ג 7078-03-13; עפ"ג 3614-01-13; עפ"ג 18428-04-14; עפ"ג 57089-03-14; ת.פ. (רמלה) 5052-09-09.

בגין עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, רואה בית המשפט לקבוע מתחם ענישה שיהיה קרוב למתחם שנקבע בגין עבירות של נסיון לגניבת רכב, וזאת לאור כך, שהערכים הנפגעים על ידי עבירה זו, דומים לערכים הנפגעים בעבירה של נסיון לגניבת רכב. ההתארגנות לביצוע העבירה היא אותה התארגנות; הכוונה העומדת בבסיס המעשים היא אותה כוונה; פוטנציאל הנזק בין עבירה של נסיון לגניבת רכב שלא צלח לבין עבירה של פריצתו לשם גניבה זהה; ההבדל היחיד הינו בשלב בו הופסקה הפעילות העברית. לאור האמור, ובשים לב למתחמים שנקבעו בגין העבירות שפורטו

לעיל, יקבע בית המשפט מתחם ענישה שינוע בין ששה חדשי מאסר בפועל ועד לעשרים חדשים מאסר בפועל, בגין כל עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב.

מתחם הענישה בגין עבירה של איום על איש מרות, נקבע בעבר ונע בין מאסר צופה פני עתיד ועד מספר חדשי מאסר לריצוי בפועל, אפשרי בדרך של עבודות שירות. ראו ת.פ. 40322-06-13. כאשר המדובר באיום באמצעות כלי נשק קר, יש להעלות הרף העליון של המתחם עד לששה חדשי מאסר בפועל.

עבירה של אחזקת כלי פריצה לרכב נבלעת, מבחינת מתחם הענישה, בעבירות שענינן פריצה לרכב.

מתחם הענישה הכולל בגין כל האירועים נושא התיק דנן, היינו - שתי עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, עבירה אחת של אחזקת כלי פריצה לרכב ועבירה אחת של איום על איש מרות באמצעות כלי נשק קר - יועמד בין שמונה חדשי מאסר בפועל ועד לשנתיים מאסר בפועל.

קביעת ענשו של הנאשם

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם נעוצה באופי ההתארגנות לביצוע העבירה; טיבם של כלי הפריצה בהם הצטידו העברניים; הסיבה לאי-השלמת העבירה בבחינת גניבת הרכב; מידת הנזק שנגרם; עברו הפלילי של הנאשם; נסיבותיו האישיות.

במקרה דנן, המדובר בנאשם שהיה חלק מהתארגנות מראש לביצוע העבירות, ביחד עם אחר אחד לפחות (לדבריו בשירות המבחן, היו עוד מעורב בפרשה, שלא נזכר בכתב האישום); הצטיד בכלי פריצה; הגיע במיוחד לעיר באר שבע, המרוחקת ממקום מגוריו (שבט אבו אלקיעאן, בסמוך לשוב חורה), כדי לבצע העבירות; פרץ שני כלי רכב במטרה לגנבם; השלמת העבירות נמנעה אך בשל קשיים טכניים ומארב שהוצב במקום מטעם משטרת ישראל; הנאשם דנן אף לא נרתע מלאיים בנשק קר על איש מרות; הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו; הנאשם סירב להשתלב בהליך טפולי ומכאן שלא נעשה דבר לצמצום מסוכנותו לעבור עבירות בעתיד; תסקיר שירות המבחן אינו מלמד על מצוקה מיוחדת כלשהי שחוזה הנאשם, ושהביאתו לעבור העבירות, וההיפך הוא הנכון - נקבע שם, בהסתמך על דוח עו"ס מחלקת הרווחה, כי הנאשם זכה למשפחה תומכת שדאגה לצרכיו - כל אלה מצביעים לכיוון החמרה במסגרת מתחם הענישה.

מאידך, אין המדובר בהתארגנות מתוכננת במיוחד; כלי הפריצה אף הם לא היו אלקטרוניים או מתוכננים באופן מיוחד; לנאשם אין עבר פלילי - כל אלה מצביעים לכיוון הקלה במסגרת מתחם הענישה.

בסיכומי של דבר, לנוכח הצורך להרים תרומתו של בית המשפט לביעור נגע הפגיעה ברכושם של האזרחים ובתחושת הבטחון שלהם, בעולם המעשה ולא ברמה הרטורית בלבד; כאשר המדובר בעבירות שבוצעו בשום שכל ובתכנון מראש,

ולא במי שנקלע לבצוע; רואה בית המשפט להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל על הצד הבינוני של מתחם הענישה. בקביעת אורך המאסר, יקח בית המשפט בחשבון העובדה, כי המדובר במאסרו הראשון של הנאשם, ולכן תנתן הקלה מסוימת, לכיוון הרף הנמוך של המתחם (אם גם לא ברף הנמוך עצמו).

על מנת להרתיע הנאשם בעתיד, יושת, כמובן, עונש מאסר מותנה.

עיצומים כספיים

משמדובר בעבירות שנעברו למען בצע כסף, ולאור הנזקים והטרחה המרובה לקרבנות העבירות, אזרחים תמימים שנפגעו על לא עוול בכפם, כפי שפורט בפרק הדין בקביעת מתחם הענישה לעיל, רואה בית המשפט להשית על הנאשם גם עיצומים כספיים מרתיעים, חלקם כקנס, וחלקם הארי-כפיצוי לנפגעי העבירות. כפי שנקבע לא פעם, בנוגע להשתתפות לנפגעי העבירות, אין לקחת בחשבון מצבו הכלכלי של הנאשם, שכן המדובר בסעד אזרחי במהותו במסגרת המשפט הפלילי, וכשם שאם היה נפגע העבירה תובע העברין בתביעה אזרחית לא היה נלקח שקול זה בחשבון, כך אין לקחת בחשבון במסגרת ההליך דין. ראו ע.פ. 5761/05 **מג'דלאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); רע"פ 2174/11 **לוזון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים). ולא זו אלא, שההגנה לא הוכיחה בראיות קושי כלכלי כלשהו ממנו סובל הנאשם, אשר בניגוד לטענות הנוגעות למצבו הבריאותי, עבד למחיתו באופן שוטף טרם מעצרו.

כך גם בנוגע לבעיות הבריאותיות הנטענות - הללו לא מנעו ממנו לעבוד למחיתו כמלצר במלון, עבודה פיסית הכרוכה בתנועה ובהרמת משאות, וכן לא מנעו ממנו לבצע העבירות נושא תיק זה, אף הן כרוכות בפריצת הרכב באלימות תוך שבירת חלון.

אחידות הענישה

ההגנה הפנתה לגזר הדין בענינו של המעורב הנוסף בפרשה, בן דודו של הנאשם, אשר נדון לעונש מאסר בפועל בן ששה חדשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות (ת.פ. 38113-10-13). דא עקא, מעיון בגזר הדין ובכתב האישום בו הודה המעורב הנוסף עולה, כי הורשע, במסגרת הסדר טעון, בעבירה נגזרת של סיוע לפריצה לרכב, ולא בעבירה המוגמרת. עבירת הסיוע דינה מחצית העונש שנקבע לעבירה המוגמרת. בנסיבות אלה, דווקא העובדה, כי המעורב הנוסף נדון לעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לתקופה המירבית האפשרית, היא הנותנת, כי דינו של הנאשם, מי שעבר העבירות המוגמרות, לעונש כבד יותר. אמנם, אין המדובר בחישוב אריתמטי, ברם, לאור השיקולים שפורטו ומשהוברר, כי המעורב הנוסף לא הורשע בביצוע העבירות המוגמרות, אין מנוס מהטלת עונש מאסר לריצוי בין כתלי בית האסורים על הנאשם דין.

סוף דבר

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בתסקיר שהוגש; עיין בפסיקה שהוגשה; שמע דברו האחרון של הנאשם - גוזר על הנאשם, בגין מכלול העבירות בהן הורשע, הענשים הבאים:

א. 10 חדשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, על פי המתועד ברישום השב"ס;

ב. 10 חדשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם, לבל יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק יא', שהיא מסוג פשע;

ג. 8 חדשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם, לבל יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק יא', שהיא מסוג עוון, או עבירה בניגוד לפרק ח' סימן ט'; פרק ט' סימנים ג', ד' לאותו חוק;

ד. קנס בסך 4,500 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.07.2015;

ה. פיצוי לנפגעי העבירה, ע.ת. 1 ו- 3 בכתב האישום, בסך 5,000 ₪ לכל אחד. הפיצוי ישולם עד ליום 01.07.2015;

ו. פיצוי לנפגע העבירה, ע.ת. 5 בכתב האישום, בסך 500 ₪. ישולם עד ליום 01.07.2015.

התביעה תעביר, בתוך 14 יום, פרטי נפגעי העבירה למזכירות בית המשפט, לצורך העברת הפיצוי.

הנאשם יתיצב לריצוי ענשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ה, 22 מרץ 2015, במעמד הצדדים.